

Україна

Марія Примаченко, *Голубка распустила крила, хоче на землі мира*, 1982, гуаш, флуоресцентна фарба, папір, 61,2 × 85,7 см.

Журнал *Histoire de l'art* присвятить свій наступний номер (91), вихід якого заплановано на весну 2023 року, Україні в її найширшому розумінні, тобто зосередиться на історії мистецьких практик України в усіх їх формах та естетичних вимірах і на її художній спадщині від античності до наших днів, включно з усіма сферами творчості.

У цьому номері *Histoire de l'art* має на меті насамперед виконати свою місію наукового журналу, повідомивши про актуальність буремних подій в Україні для історії європейського континенту XXI століття та їх значні наслідки для культури країни в цілому та її художнього доробку. Також передусім ми маємо на меті висловити свою стурбованість загрозою знищення, що висить над українською спадщиною, і підтримати українську академічну спільноту істориків мистецтва, а також молодих дослідників з Франції чи інших країн, які незалежно від їхньої національності цікавляться вивченням України та її культури.

Ці дослідження повинні дати можливість скласти панораму естетичного та мистецького надбання України в широкому сенсі, від її давньої історії до найсучасніших практик, та відповісти на подвійну проблематику: з одного боку, негайну потребу врятувати візуальну та мистецьку спадщину, якій загрожує насильницька політична та військова агресія, спрямована на знищення культурної самобутності нації; з іншого - заповнити прикру прогалину в галузі історії мистецтва у Франції, де українське мистецтво рідко було поглиблено досліджене. Хоча й нещодавнє видання французькою мовою роботи Аліси Ложкіної (*Une révolution permanente. L'art ukrainien contemporain et ses racines*, Париж, Nouvelles éditions Place, 2020) частково виправило для сучасності цю недбалість та відкрило нові шляхи дослідження України, проте наукові заходи, такі як виставки останніх десятиліть («Свята Русь», Париж, Лувр, 2010), приділяли мало місця

українському мистецтву давніших періодів і надто рідко відрізняли його від сусідніх країн, зокрема Росії. Таким чином, довідкових інструментів і даних про українське мистецтво на Заході вкрай бракує, що мимоволі грає на руку політичному проєкту російського лідера щодо асиміляції України Росією.

Дбаючи про збереження нейтрального тону, відстороненого від будь-якої патріотичної войовничості, цей номер дасть можливість дослідити регіональні відмінності українського мистецтва, об'єднавши спеціалістів з української спадщини та історії мистецтв, щоб пролити світло, з одного боку, на його особливості в культурному ландшафті Східної Європи, а з іншого - на динаміку художнього виробництва на території України як просторі зближення культур різних горизонтів. В контексті несправедливого конфлікту, який не щадить нічого і нікого, редакція приділятиме увагу дослідженням про наслідки впливу війни на українську спадщину та про збереження пам'яток, що вже глибоко постраждали, як то спалення Історико-краєзнавчого музею в Іванкові або знищення кількох робіт Марії Примаченко.

Базуючись по змозі на конкретних випадках, запропоновані статті можуть охоплювати такі галузі:

1. Час українського мистецтва: мова піде про конкретизацію великих періодів та історичних артикуляцій розвитку українського мистецтва від античності до наших днів.
2. Простір українського мистецтва: дописи висвітлюватимуть регіональне і культурне розмаїття України та його втілення в художній наробок країни.
3. Українське мистецтво на війні: з одного боку, йтиметься про творчість митців, які зіткнулися з конфліктом, в Україні чи за кордоном, а з іншого - про актуальну ситуацію та питання спадщини, пов'язані з охороною та збереженням будівель і творів мистецтва, які прямо чи опосередковано постраждали від війни.

Статті можуть мати як форму монографій (присвячених митцю, регіону, місту або навіть установі), так і тематичну чи хронологічну форми.

Вони можуть бути написані французькою, англійською, українською, німецькою або російською мовами.

Випуск «Україна» координуватимуть викладач Лілльського університету Бертран Косне, головний редактор журналу Домінік де Фон-Рео та керівник збірки «L'art à l'écrit» видавництва Nouvelles éditions Place, Igor Сокологорський.

Синопсиси на одну сторінку у форматі PDF, включно з презентацією теми та короткою біографією автора, необхідно надіслати на адресу revuedachistoiredelart@gmail.com не пізніше **15 червня 2022** року. Редакційна комісія вивчить надіслані пропозиції. Статті на основі відібраних проєктів мають бути подані до **15 жовтня 2022** року.